

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Quid sit, & quanti facienda Gloria cælestis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

tum Martinum dixisse: *Maiorem sibi virtutem ante Episcopatum fuisse, quam postea: cum duos ante suscitauerit mortuos, postea solum unum.* Hæc Thomas Cantipratensis. Qui ibidem hunc capiti vigesimo epilogum apponit: *His narratis, non ambigo, quod bonum opus desiderat, qui Episcopatum desiderat: sed tamen qui non præesse desiderat, sed prodesse. Et utinam multi tales! Si ergo confusionem & opprobrium aeterna pœna effugere volueris, cum Prælati prouidis & perfectis lassos & oberrantes prosequere, ne per tuam negligentiam, aut duritiam depereant, vel exemplum.*

dial. 2. de vita S. Martini Thom. Cantipr. lib. 2. Apum. c. 20. §. 3.

Vide infra cap. 9. §. 3. & seq.

CAPVT VI.

Deum iuste beatos, in celo, gloriâ & honore; in terris autem gratiâ & iustitiâ coronasse; nec sine magnis causis hominibus gloria appetitum reliquisse.

§. I.

Quid sit, & quanti facienda Gloria celestis?

*R*ebus ita constitutis, facile cuique est cernere, duplex esse honoris atque gloriæ genus. Vnus enim

E 4

honor

honor cælestis, à solo Deo est; alter vel à Deo solo, vel etiam ab hominibus in terris exhibetur: ille æternus, iste cum tempore, fortunâ, vitâ fugiens. Atque hic rursus vel verus, vel vanus; quorum iste semper illicitè, ille autem aliquando bene, aliquando contra rectæ rationis normam appetitur. Esse honorem cælestem, qui à solo Deo hominibus impenditur, beatitudo demonstrat nunquam desitura, quæ quia summè facit excellentes, summi quoque honoris & gloriæ est fundamentum. Nihil enim maius, aut honorificentius de homine dici potest, quàm eum esse beatum, hoc est, ad finem ultimum perfectionemque suam peruenisse. Quamquam enim beatitudo in hoc excellentiæ testimonio non consistat, quod est in honorante, qui reuerentiam exhibet honorato, adeoq; extra honoratum, cum beatitudo in ipso esse beato debeat; tamen beatitudinem consequitur honor, & gloria. Ob quam connexionem, in diuinis litteris, plerumq; cælestis gloriæ nomine exprimitur ipsa beatitudo, quæ à nemine, nisi à beatissimo Deo conferri potest. Et vtrique summè honorat Deus, quem beatitudine dignû

Psal. 138.
17.

indicat. De quo honore ait Psalmista: *Mibi*

antem

*autē nimis honorificati sunt amici tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum; ita confortatus, ut eripi illis numquam possit. Quam iustē Deus Sanctos suos hoc honore coronet, sæpe etiam in hac vita fit perspicuum; planē tamen ac plenē, in ultimo Mundi iudicio, omnibus innotescet. Ita- 1. Cor. 4.
que nolite ante tempus iudicare, quoadusq; ve- 5.
niat Dominus, ait Apostolus, qui & illumi-
nabit abscondita tenebrarum, & manifestabit
consilia cordium: & tunc laus erit unicuiq; à
Deo. Neque enim amici tantū, aut bene-
dicti, seruiq; fideles vocabuntur Sancti, sed
etiam peculiariter eorum merita virtutesq;
recensebuntur, quando dicetur: Esurivi Matth 25.
enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, & 35.
dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis
me: nudus, & cooperuistis me: infirmus, &
visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me.
Quantō magis recensebuntur opera maio-
ra fortitudinis & charitatis? ut tunc omnia
vulnera & tormenta, quæ ob Dei nomen
sustinuerunt martyres, coram toto Mun-
do gloriosissimē celebrentur. Quemadmo-
dum & scelera impiorum omnibus patefi-
ent, ut de diuina iustitia ubique palam
constet. Quamquam, sicut maxima homi-*

Marc. 8.
38.

nis excellentia consistit in beatitudine eius, quæ est hominis bonum perfectum, ita & summus honor est, si illa innotescat. Innotescet autem, quando *Filius hominis confitebitur eum in gloria Patris sui, coram Angelis eius*, non tantum in iudicio extremo, sed etiam in cælo, per omnem æternitatem.

Rom. 8.
18.

Quæ gloria tanta est, ut merito ad eam appetendam nos excitans Apostolus dicat: *Non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis*. Sicut enim ingentes obelisci magno quidem negotio statuuntur, & ob immensum molis pondus, difficilè collocantur; sed semel collocati infinitis durant sæculis: ita arduum est, parare sibi in cælo coronam, sed parata numquam intermoriatur. Superat ergo infinitis modis laborem honor, & ærumnam omnem gloria sempiterna; quæ tantò maior est gloriâ omni humanâ, quantò pluris est Dei, quàm hominum de homine notitia atque iudicium faciendum. Unde stultissimi sunt, qui malunt apud mortales, quàm immortalem Mundi Principem æstimari, & clarescere.

§. II.

Qua in gloria eratus sit homo?

Alter